

UZASADNIENIE

W dniu 28 kwietnia 2014 roku powódka G. G. wniosła pozew o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na swoją rzecz:

- kwoty 88.000 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznany uszczerbek na zdrowiu w związku z wypadkiem z dnia 28 stycznia 2011 roku z ustawowymi odsetkami od dnia 26 maja 2012 roku do dnia zapłaty;
- kwoty 5.287,41 złotych tytułem zwrotu poniesionych kosztów leczenia z ustawowymi odsetkami od dnia 26 maja 2012 roku do dnia zapłaty;
- kwoty 57.132 złote tytułem zwrotu kosztów niezbędnej opieki z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu do dnia zapłaty;
- kwoty 2.160 złotych tytułem zwrotu kosztów pomocy do sprzątania z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu do dnia zapłaty.

Ponadto powódka wniosła o ustalenie odpowiedzialności pozwanego za szkody, które mogą ujawnić się w przyszłości oraz o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powódka podała, że w dniu 28 stycznia 2011 roku na skutek gwałtownego hamowania autobusu MPK – Ł. linii 65A, którego była pasażerką, przewróciła się i doznała złamania kłykcia bocznego kości piszczelowej prawej, co wiązało się m.in. z koniecznością jej hospitalizacji, poddania się przez nią licznym zabiegom medycznym i rehabilitacyjnym. Ponadto podała, że skutki powyższego zdarzenia odczuła boleśnie zarówno w sferze fizycznej, jak i psychicznej (dotkliwy i długo utrzymujący się ból; konieczność unieruchomienia operowanej kończyny i poruszania się przy pomocy kul; konieczność korzystania z pomocy osób trzecich w podstawowych czynnościach). Powódka podniosła też, że zmuszona była ponosić koszty leczenia na które do dnia zgłoszenia szkody w Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym składały się: zakup leków: K. aerozol (3 opakowania – koszt 75,78 zł), N. aerozol (3 opakowania – koszt 75,69 zł), R. (5 tabletek – koszt 15,52 zł), D. (32 tabletki – koszt 20 zł), zakup gaz opatrunkowych, kompresów gazowych (129,60 zł) oraz plastrów przeciwalergiczných (koszt 19,02 zł). Powódka wskazała, że przyjmowała codziennie leki przeciwbólowe M. oraz C. (...), na które wydała kwotę 933,80 złotych. Powódka podała też, że zmuszona była zakupić dwie kule o wartości 50 złotych, usztywniacz do kolana o wartości 75 złotych oraz laskę ortopedyczną o wartości 53 złote. Ponadto wskazała, że wydała 300 złotych (10 x 30 zł) w związku z dojazdem na rehabilitację, a także 60 złotych (3 x 20 zł) na dojazdy samochodem do lekarza na wizyty kontrolne oraz że korzystała z pomocy prywatnego ortopedy dr P. (gabinet przy ul. (...) w Ł.) – koszt wizyty wyniósł 120 złotych. Podała również, że w tym okresie koszty leczenia i rehabilitacji wynosiły 5.127 złotych. Powódka wskazała też, że od dnia 6 lipca 2013 roku korzysta ze specjalistycznego łóżka, za wynajem którego zapłaciła jednorazowo kwotę 300 złotych / uiściła kaucję 3.300 zł/, a miesięcznie płaci 100 złotych, co daje kwotę 1.200 zł (9 miesięcy x 100 zł + 300 zł). Powódka podniosła też, że w związku z wypadkiem wymagała opieki całodziennej od chwili wypadku, tj. od dnia 28 stycznia 2011 roku do dnia 27 maja 2011 roku oraz w okresie od dnia 28 maja 2011 roku do chwili obecnej przez co najmniej około 4 – 5 godzin dziennie, przy czym w okresach: od dnia 28 sierpnia 2012 roku do dnia 3 września 2012 roku i od dnia 12 lutego 2013 roku do dnia 12 marca 2013 roku – wymagała całodziennej opieki – łączny koszt opieki to kwota 57.132 złote (8 godzin dziennie przez 156 dni x 9 zł; 5 godzin dziennie przez 1.020 dni x 9 zł/. Ponadto powódka wskazała, że z powodu niemożności wykonywania obowiązków domowych musiała zatrudniać sprzątaczkę 3 razy w tygodniu przez okres 6 miesięcy i w związku z tym poniosła koszt 2.160 złotych (72 x 30 zł /10 zł za godzinę/). Powódka wskazała również, że w postępowaniu likwidacyjnym pozwany wypłacił na jej rzecz dobrowolnie: kwotę 900 złotych tytułem kosztów opieki, kwotę 500 złotych tytułem ryczałtu na koszty związane z leczeniem oraz kwotę 12.000 złotych tytułem zadośćuczynienia, która to kwota – w jej ocenie – nie jest adekwatna do stopnia uszczerbku na zdrowiu i rozmiarów

cierpień przez nią doznanych w wyniku przedmiotowego wypadku (adekwatna kwota wynosi 100.000 złotych, co przy uwzględnieniu wypłaconej kwoty tytułem zadośćuczynienia daje kwotę 88.000 złotych). (pozew k. 2 – k. 6)

W odpowiedzi na pozew (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa pełnomocnika będącego radcą prawnym, wskazując w uzasadnieniu odpowiedzi na pozew, że uznał odpowiedzialność za przedmiotową szkodę co do zasady jako ubezpieczyciel MPK – Ł. i że po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego wypłacił na rzecz powódki kwotę 13.400 złotych, tj. kwotę 900 złotych tytułem odszkodowania za koszty opieki, kwotę 500 złotych tytułem kosztów leczenia i kwotę 12.000 złotych tytułem zadośćuczynienia, która to kwota zadośćuczynienia – w jego ocenie – spełnia swoją rolę kompensacyjną, biorąc pod uwagę rozmiar doznanych przez powódkę cierpień oraz ograniczeń osobistych w związku z przedmiotowym zdarzeniem, długotrwałość leczenia, a także rokowania co do powrotu powódki do zdrowia. Ponadto pozwany zakwestionował dochodzone przez powódkę kwoty z tytułu poniesionych kosztów leczenia oraz z tytułu kosztów opieki, wskazując, że powódka pomimo upływu 3,5 roku od zdarzenia nie przedstawiła żadnego rachunku, ani faktury potwierdzających ponoszone koszty, a także zakwestionował fakt, aby wskazywane przez powódkę koszty pozostawały w związku ze zdarzeniem z dnia 28 stycznia 2011 roku. Pozwany wskazał też na nieprawidłową datę naliczania odsetek ustawowych wskazaną w pozwie oraz wskazał na brak podstaw do dochodzenia odsetek ustawowych od kwot wypłaconych w toku postępowania likwidacyjnego (zgłoszenie szkody nastąpiło w dniu 22 maja 2012 roku przez MPK – powódka domagała się kwoty 30.000 złotych tytułem zadośćuczynienia i kwoty 5.127,41 złotych tytułem odszkodowania – żądanie dalszych kwot nie zostało zgłoszone pozwanemu – pozwany dokonał wypłat na rzecz powódki w dniu 31 lipca 2012 roku i w dniu 26 października 2012 roku). Pozwany podniósł, że w razie ustalenia wysokości zadośćuczynienia według stanu rzeczy istniejącego w chwili zamknięcia rozprawy, uzasadnione jest przyznanie odsetek dopiero od chwili wyrokowania. (odpowiedź na pozew k. 45 – k. 47)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka G. G. (ur. (...)) zamieszkiwała razem z mężem w Ł. na ul. (...). Przed wypadkiem z dnia 28 stycznia 2011 roku nie chorowała. Planowała podjąć pracę, ale nie mogła ze względu na stan zdrowia męża, który przeszedł operację serca i żołądka. (zeznania powódki: protokół rozprawy z 10.07.2015 r. – czas nagrania: 00:06:16 w zw. z k. 86 – k. 87, zeznania świadka Z. G.: protokół rozprawy z 12.11.2014 r. – czas nagrania: 00:22:42-00:41:30)

W dniu 28 stycznia 2011 roku w Ł. na ul. (...) miał miejsce wypadek drogowy. Nieznany kierujący samochodem o nieustalonej marce i numerze rejestracyjnym wykonując manewr wyprzedzania nie zachował szczególnej ostrożności, w wyniku czego zajechał drogę autobusowi MPK – Ł. linii 65A, zmuszając kierującego autobusem L. M. do gwałtownego hamowania, na skutek czego przewróciła się pasażerka autobusu G. G.. W związku z powyższym zdarzeniem prowadzone było przez Prokuraturę Rejonową Ł. w Ł. dochodzenie (sygn. akt RSD 36/11 – D III 38/11), które postanowieniem z dnia 4 kwietnia 2011 roku zostało umorzone wobec niewykrycia sprawcy. W dniu wyżej wskazanego zdarzenia MPK – Ł. posiadało ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.. (okoliczności bezsporne, postanowienie k. 14 – k. 14v)

Bezpośrednio po wypadku w dniu 28 stycznia 2011 roku powódka została przewieziona do Wojewódzkiego Szpitala (...) w Ł., gdzie przebywała na Oddziale (...) Urazowo – Ortopedycznej do dnia 11 lutego 2011 roku, z rozpoznaniem: złamanie kłykcia bocznego kości piszczelowej prawej. W czasie hospitalizacji wykonano u powódki otwartą repozycję złamania, stabilizację dwiema śrubami ciągnącymi oraz płytką (...), ubytek w kłykciu bocznym kości piszczelowej uzupełniono materiałem kościozastępczym CHRONOS B.. Z epikryzy wynika: pacjentka przyjęta w trybie ostrego dyżuru z powodu złamania kłykcia bocznego kości piszczelowej prawej. Wykonano zabieg operacyjny dnia 3 lutego 2011 roku – bez powikłań. W następnych dobach stan pacjentki stabilny. Przebieg pooperacyjny bez powikłań. Rana pooperacyjna goi się przez rychłozrost. Prowadzono rehabilitację – pionizację, naukę chodzenia o kulach i ćwiczenia mięśni i stawów operowanej kończyny. Pacjentkę wypisano w stanie ogólnym i miejscowym dobrym z zaleceniem usunięcia szwów 14 dni od zabiegu operacyjnego, kontroli gojenia rany, chodzenia o kulach – bezwzględny zakaz obciążania operowanej kończyny, kontroli w poradni ortopedycznej za 6 tygodni i RTG oraz zastosowania leczenia

farmakologicznego (C. 1 x 1amp. podskórnie przez 40 dni). (karta informacyjna k. 15 – k. 15v, dokumentacja medyczna k. 85, załączona do akt koperta)

Po opuszczeniu szpitala powódka przebywała w domu. W tym czasie miała unieruchomioną kończynę – nie chodziła przez okres 2 miesięcy. Powódka potrzebowała pomocy m.in. przy myciu, aplikowaniu zastrzyków, robieniu opatrunków. Opiekę nad powódką sprawował jej mąż, Mąż powódki robił zakupy. Do powódki przychodziła również pielęgniarka, która wykonywała prywatnie usługi zamiany opatrunków, a także zdjęła powódce szwy. Powódka pozostawała też pod stałą opieką (...) Wojewódzkiego Szpitala (...) w Ł. (odnotowano wizyty od lutego 2011 roku do 25.01.2012 r.). W dniu 31 maja 2011 roku powódka zapłaciła kwotę 75 złotych za zalecone jej zaopatrzenie ortopedyczne – usztywniacz do kolana. (historia choroby k. 16 – k. 18, faktura k. 26, zeznania powódki: protokół rozprawy z 10.07.2015 r. – czas nagrania: 00:06:16 w zw. z k. 86 – k. 87, zeznania świadka Z. G.: protokół rozprawy z 12.11.2014 r. – czas nagrania: 00:22:42-00:41:30)

W okresie od dnia 16 sierpnia 2012 roku do dnia 22 sierpnia 2012 roku powódka przebywała na Oddziale (...) Urazowo – Ortopedycznej i Nowotworów Narządu (...) Wojewódzkiego (...) w Ł. z rozpoznaniem: pourazowa choroba zwyrodnieniowa stawu kolanowego prawego, wygojone złamanie kłykcia bocznego kości piszczelowej prawej. W czasie tej hospitalizacji w dniu 20 sierpnia 2012 roku wykonano u powódki zabieg operacyjny – artroskopię stawu kolanowego prawego i usunięcie metalu z podudzia prawego – zabieg bez powikłań. W następnych dobach stan powódki był stabilny. Wypisano powódkę w stanie ogólnym i miejscowym dobrym. Po artroskopii powódka została zakwalifikowana do całkowitej endoprotezy stawu kolanowego prawego. Przy wypisie zalecono powódce samodzielną kontrolę gojenia się rany i zmianę opatrunków, zdjęcie szwów 3 września 2012 roku i dalsze leczenie w poradni przyszpitalnej, chodzenie o kulach z markowanym obciążeniem operowanej kończyny, leki C. 1 x 1 w fałd skóry brzucha, przyjęcie do szpitala celem wykonania alloplastyki stawu kolanowego prawego ustalono na dzień 28 listopada 2012 roku. (karta informacyjna k. 21 – k. 21v, dokumentacja medyczna k. 85, załączona do akt koperta)

Po powrocie do domu opiekę nad powódką sprawował mąż, a także przychodziła pielęgniarka. Mąż powódki jeździł do przychodni na ul. (...) po recepty na leki dla powódki i kupował żonie leki. (zeznania świadka Z. G.: protokół rozprawy z 12.11.2014 r. – czas nagrania: 00:22:42-00:41:30)

W okresie od dnia 4 lutego 2013 roku do dnia 12 lutego 2013 roku powódka przebywała na Oddziale (...) Urazowo – Ortopedycznej i Nowotworów Narządu (...) Wojewódzkiego Szpitala (...) w Ł. z rozpoznaniem: pourazowa gonartroza prawostronna. W dniu 7 lutego 2013 roku wykonano u powódki zabieg operacyjny: alloplastyka całkowita kolana prawego C./A.. Przeszczepy kostne autogenne. Zabieg operacyjny – bez powikłań. W następnych dobach stan powódki był stabilny. Przebieg pooperacyjny bez powikłań. Rana pooperacyjna goi się przez rychłozrost. Prowadzono rehabilitację – pionizację, naukę chodzenia o kulach i ćwiczenia mięśni i stawów operowanej kończyny. Powódkę wypisano w stanie ogólnym i miejscowym dobrym po kontroli rany. Przy wypisie zalecono kontrolę gojenia i zdjęcie szwów po 14 dobach od zabiegu, dalsze leczenie w poradni przyszpitalnej, chodzenie o kulach/balkoniku z markowanym obciążeniem operowanej kończyny oraz przyjmowanie leków: P. 1 x 2 kapsułki, N. 30 szt. 1 x 1). (karta informacyjna k. 22 – k. 22v, dokumentacja medyczna k. 85, załączona do akt koperta)

Po powrocie ze szpitala powódka miała problemy z chodzeniem – nie mogła nauczyć się chodzić o kulach. Wymagała pomocy innych osób, którą to pomoc świadczył jej mąż, m.in. prowadził ją do toalety, pomagał usiąść na sedesie. Również na wizyty do lekarza i na zabiegi rehabilitacyjne powódka była zawożona i przywożona przez męża. W dniu 21 marca 2012 roku powódka zapłaciła kwotę 53 złote za laskę ortopedyczną. (faktura k. 27, zeznania świadka Z. G.: protokół rozprawy z 12.11.2014 r. – czas nagrania: 00:22:42-00:41:30)

W maju 2013 roku powódka przewróciła się w domu i złamała kość udową. (zeznania powódki: protokół rozprawy z 10.07.2015 r. – czas nagrania: 00:06:16 w zw. z k. 86 – k. 87, zeznania świadka Z. G.: protokół rozprawy z 12.11.2014 r. – czas nagrania: 00:22:42-00:41:30)

W okresie od dnia 20 maja 2013 roku do dnia 14 czerwca 2013 roku powódka przebywała na Oddziale (...) Urazowo – Ortopedycznej III Szpitala Miejskiego im. dr K. J. w Ł. z rozpoznaniem: złamanie trzonu kości udowej prawej.

Z epikryzy wynika: po badaniach laboratoryjnych i konsultacji anestezyjologicznej wykonano u powódki w dniu 22 maja 2013 roku zespolenie złamania kości prawej gwoździem śródszpikowym. W dniu 2 czerwca 2013 roku założono gips biodrowo – udowy. W dniu 4 czerwca 2013 roku dokonano otwartego nastawienia i stabilizacji pętlami drutu plastycznego odłamów trzonu kości udowej. Usunięto dolną śrubę ryglującą gwóźdź śródszpikowy. Powódkę wypisano do domu w stanie ogólnym dobrym z zaleceniami: leżenie przez okres 3 miesięcy – po tym czasie kontrola w (...), pielęgnacja przyłóżkowa, profilaktyka przeciwoleżynowa, F. – podskórnie (ryzyko zakrzepicy). (karta informacyjna k. 24 – k. 25, dokumentacja medyczna k. 85)

Po powrocie do domu powódka była osobą leżącą. Dla powódki zostało wypożyczone specjalne łóżko (koszt wypożyczenia – 100 złotych miesięcznie, w okresie od czerwca 2013 roku do października 2013 roku – koszt 500 złotych) oraz zakupiony został materac przeciwoleżynowy (został zrefundowany przez NFZ). W tym czasie do powódki przychodziła pielęgniarka w ramach NFZ. W dniu 19 czerwca 2013 roku powódka zakupiła cewnik urologiczny silikonowy – koszt 22,80 złote i worek do zbiórki moczu – koszt 9 złotych. W dniu 1 sierpnia 2013 roku zakupiony został dla powódki lek F. – koszt 27,27 złotych. Powódka miała wypożyczony też balkonik (6.11.2013 r. – usługa wypożyczenia balkonika – 50 zł, 24.12.2013 r. – 100 zł, 4.03.2014 r. – 50 zł.). (faktury k. 103 – k. 108, k. 85, zeznania świadka Z. G.: protokół rozprawy z 12.11.2014 r. – czas nagrania: 00:22:42-00:41:30)

Orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności z dnia 21 czerwca 2013 roku zaliczono G. G. do osób o znacznym stopniu niepełnosprawności od dnia 14 maja 2013 roku do dnia 30 czerwca 2016 roku – niepełnosprawność ta istnieje od lutego 2011 roku. (orzeczenie k. 28)

W okresie od dnia 24 czerwca 2014 roku do dnia 16 lipca 2014 roku powódka przebywała na Oddziale (...) Ogólnoustrojowej w Tuszynie – Centrum (...) w Ł. – z rozpoznaniem m.in.: wygojone złamanie trzonu prawej kości udowej – 22 maja 2013 rok, choroba zwyrodnieniowa stawów kolanowych prawostronnie leczona operacyjnie – endoprotezoplastyka i kręgosłupa z przewlekłym zespołem bólowym. Zastosowano leczenie farmakologiczne i usprawniające. Z epikryzy wynika: pacjentka przyjęta z powodu utrudnionego chodzenia i zdolności do samoobsługi, bólów i ograniczenia zakresu ruchów prawego stawu biodrowego i kręgosłupa. Uzyskano wycofanie bólów, poprawę sprawności ogólnej, chód z asekuracją laski do 250 m, zwiększenie zakresu ruchów prawego stawu biodrowego. Wypisana została do domu w stanie ogólnym dobrym, z zaleceniem oszczędnego trybu życia, kontynuacji wyuczonych ćwiczeń, stałej ambulatoryjnej opieki rehabilitacyjnej i okresowej kontroli ortopedycznej i internistycznej oraz przyjmowania leków. (karta informacyjna k. 85)

W okresie od dnia 3 listopada 2014 roku do dnia 3 grudnia 2014 roku powódka przebywała na Oddziale Dziennym – Rehabilitacja w Wojewódzkim Szpitalu (...) w Ł. z rozpoznaniem: stan po złamaniu kości udowej i piszczelowej kończyny dolnej lewej, stan po alloplastyce całkowitej stawu kolanowego prawego. Zastosowano u powódki leczenie usprawniające – dobra tolerancja kinezy i fizykoterapii. W wyniku zastosowanego leczenia uzyskano niewielką poprawę zakresu ruchu w stawie kolanowym prawym i nieznaczne zmniejszenie dolegliwości bólowych. Zalecono powódce kontynuację rehabilitacji oraz kontrole w (...). (karta informacyjna k. 85, załączona do akt koperta)

Pismem które wpłynęło do (...) Spółki z o.o. w dniu 22 maja 2012 roku pełnomocnik powódki zgłosił szkodę powódki poniesioną na skutek wypadku z dnia 28 stycznia 2011 roku i wniósł o zapłatę na rzecz powódki tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę kwoty 30.000 złotych oraz tytułem zwrotu kosztów leczenia, rehabilitacji i pomocy w zakresie wykonywania codziennych obowiązków życiowych kwoty 5.127,41 złotych. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel (...) Sp. z o.o. pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wypłacił powódce kwotę 12.000 złotych tytułem zadośćuczynienia, kwotę 900 złotych odszkodowania za koszty opieki i kwotę 500 złotych ryczałtu na koszty związane z leczeniem. Wpłata kwoty 9.900 nastąpiła w dniu 31 lipca 2012 roku (tj. 8.500 złotych tytułem zadośćuczynienia, 900 złotych odszkodowania za koszty opieki, 500 złotych ryczałtu na koszty związane z leczeniem), a kwoty 3.500 złotych tytułem zadośćuczynienia w dniu 26 października 2012 roku. (pismo k. 8, pismo – zgłoszenie szkody k. 9 – k. 12, decyzje: akta szkody o numerze PL (...))

U powódki G. G. z punktu widzenia ortopedycznego rozpoznaje się:

a) stan po alloplastyce całkowitej stawu kolanowego prawego w przebiegu złamania kłykcia bocznego kości piszczelowej prawej i pourazowych zmian zwyrodnieniowych tego kolana;

b) wygojone złamanie trzonu uda prawego.

Z punktu widzenia biegłego ortopedy wypadek w dniu 28 stycznia 2011 roku spowodował u powódki trwałe uszczerbek na zdrowiu w wysokości 43%, tj.:

- 23%, tj. 3% według punktu 155 c i 20% według punktu 156 a dla rozpoznania a);
- 20% według punktu 147 dla rozpoznania b).

Trwałe uszczerbek na zdrowiu w wysokości 20% został uznany według punktu 156, biorąc pod uwagę samą istotę zabiegu i jego następstwa, tj. implantację sztucznego stawu kolanowego, który jest tylko produktem zastępczym anatomicznego stawu – co stanowi znaczne kalectwo.

Rozmiar cierpienia fizycznych jest osobistym odczuciem, jednak w przypadku powódki biorąc pod uwagę rozległość i rozmiar doznanych obrażeń, należy przyjąć, iż były one stopnia znacznego od dnia wypadku do końca roku 2013 roku, następnie zmniejszając się. W chwili obecnej utrzymują się również dolegliwości bólowe o umiarkowanym nasileniu.

Powódka po każdym zabiegu operacyjnym zmuszona była stosować leki przeciwzakrzepowe przez okres 6-8 tygodni, natomiast leki przeciwbólowe zmuszona była zażywać w sposób ciągły do końca roku 2013 roku, a obecnie okresowo w przypadku nasilenia dolegliwości bólowych.

Powódka musiała i nadal musi korzystać z zabiegów rehabilitacyjnych w związku ze skutkami wypadku z dnia 28 stycznia 2011 roku – możliwe jest to w ramach ubezpieczenia NFZ – 2 cykle w roku.

Złamanie trzonu kości udowej prawej jakiego doznała powódka w maju 2013 roku nie jest normalnym następstwem wypadku, jednak ma niewątpliwą związek przyczynowy z tym wypadkiem. Powódka z powodu pourazowej gonatrozy kolana prawego miała wykonany w lutym 2013 roku zabieg alloplastyki stawu kolanowego prawego i z powodu niepełnosprawności kończyny dolnej prawej w maju 2013 roku nastąpił upadek powódki w domu w wyniku którego doznała złamania trzonu kości udowej prawej. Upadek w mieszkaniu w maju 2013 roku był nieszczęśliwym wypadkiem spowodowanym niesprawnością kończyny dolnej prawej po zabiegu alloplastyki stawu kolanowego przeprowadzonego w lutym 2013 roku (3 miesiące przed zdarzeniem). Przewrócenie się powódki nie jest typowym następstwem zabiegu alloplastyki, jednak zabieg taki powoduje w początkowym okresie znaczne upośledzenie funkcji kończyny mogące spowodować upadek.

Należy przyjąć z dużą dozą prawdopodobieństwa, że zabieg alloplastyki stawu kolanowego prawego przeprowadzony u powódki w lutym 2013 roku poprawił u niej ruchomość kolana prawego, która musiała być upośledzona w wyniku pourazowych zmian zwyrodnieniowych powstałych po złamaniu w dniu 28 stycznia 2011 roku.

Po zabiegu alloplastyki zaleca się pacjentom poruszanie się przy pomocy kul. Poruszanie się przy pomocy kul poprawia stabilność chodu, jednak nie zapobiega w pełni przed możliwością upadku.

Z punktu widzenia biegłego ortopedy leczenie powódki związane z urazem w dniu 28 stycznia 2011 roku oraz jego następstwami było prawidłowe.

(opinia wydana przez biegłego sądowego specjalistę z zakresu chirurgii ortopedyczno – urazowej lek. M. S.: pisemna k. 110 – k. 114, pisemna uzupełniająca k. 133 – k. 134)

Powódka G. G. ma 70 lat. Jest emerytką. Utrzymuje się razem z mężem ze swojej emerytury, którą otrzymuje w wysokości 1.100 złotych wraz z dodatkiem pielęgnacyjnym oraz z emerytury męża w wysokości 1.400 złotych. Obecnie powódka potrzebuje pomocy przy niektórych czynnościach, np. nie może wejść sama do wanny. Powód nie może

sprzątać, nie może myć okien. Powódka nie wychodzi sama z domu. Na rehabilitację oraz do szpitala wozi ją mąż lub syn, który mieszka poza Ł.. Po domu powódka chodzi przy pomocy laski, natomiast gdy wychodzi z domu porusza się przy pomocy kul. Powódka ma przeciążoną lewą rękę od opierania się na kuli albo na lasce. W związku z obrażeniami doznanymi w dniu 28 stycznia 2011 roku powódka kontynuuje leczenie – przechodzi rehabilitację (miała rehabilitację m.in. w poradni na ul. (...) w Ł., w szpitalu (...), w szpitalu balickiego) i co 3 miesiące chodzi na wizyty kontrolne do lekarza. Powódka bierze tabletki przeciwbólowe i leki na poprawę krążenia. W związku z zażywaniem leków przeciwbólowych powódka ma problemy z wątrobą i trzustką. Powódka ma duże blizny na nodze po operacjach. Obecnie stan powódki trochę pogorszył się. Musiała wziąć blokady, tj. zastrzyki przeciw stanom zapalnym, B. H.: w dniu 4 maja 2015 roku zakupiła 1 sztukę – koszt 165 złotych, w dniu 13 maja 2015 roku zakupiła 2 sztuki – koszt 330 złotych. Powódce pomaga syn – pokrywa część kosztów leczenia i rehabilitacji. Od momentu wypadku powódka nie korzystała ze środków komunikacji publicznej. Z uwagi na niesprawność nogi powódka ma trudności z wsiadaniem do samochodu. (dokumentacja medyczna k. 93 – k. 102v, zeznania powódki: protokół rozprawy z 10.07.2015 r. – czas nagrania: 00:06:16 w zw. z k. 86 – k. 87, protokół rozprawy z 10.07.2015 r. – czas nagrania: 00:06:16 – 00:15:22)

Powyższy stan faktyczny, Sąd ustalił w oparciu o materiał dowodowy zebrany w niniejszej sprawie w postaci załączonych do akt dokumentów, w tym dokumentacji medycznej powódki, a także w postaci zeznań powódki i zeznań świadka Z. G., które to zeznania Sąd uznał za wiarygodne.

Przy ustalaniu stanu faktycznego, Sąd wziął również pod uwagę opinię wydaną przez biegłego sądowego specjalistę z zakresu chirurgii ortopedycznej – urazowej lek. M. S., uznając, iż opinia ta została sporządzona w sposób profesjonalny i przekonujący, a co za tym idzie posiada atrybut wiarygodności. Biegły w sposób nie budzący wątpliwości wyjaśnił w pisemnej opinii uzupełniającej zastrzeżenia do wydanej przez siebie pisemnej opinii podstawowej zgłoszone przez pełnomocnika pozwanego, który ostatecznie nie wnosił o kolejne uzupełnienie opinii przez biegłego. Pełnomocnik powoda nie zgłaszał natomiast żadnych zastrzeżeń do opinii wydanej przez biegłego.

Sąd – na podstawie przepisu art. 302 § 1 k.p.c. – ograniczył dowód z przesłuchania stron do przesłuchania powódki, zaś strona pozwana nie zgłaszała wniosku o przesłuchanie jej przedstawiciela w tym charakterze.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo G. G. częściowo zasługuje na uwzględnienie.

Podstawą odpowiedzialności pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. jest umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawarta z MPK – Ł., którego pojazd, tj. autobus linii 65A w dniu 28 stycznia 2011 roku w związku z zajechaniem mu drogi przez inny nieustalony pojazd gwałtownie hamował na skutek czego pasażerka autobusu G. G. przewróciła się i doznała obrażeń ciała oraz przepis art. 822 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej (OC) zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz umowa została zawarta (ubezpieczony). Istnienie odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu lub osoby kierującej pojazdem determinuje odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń. Zgodnie z treścią art. 822 § 4 k.c., uprawniony do odszkodowania może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Bardziej szczegółowe regulacje odnośnie kwestii odpowiedzialności ubezpieczyciela zawierają przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz. 1152 ze zm.) oraz ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151 ze zm.). Art. 34 ust. 1 wyżej wskazanej ustawy stanowi, iż z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani – na podstawie przepisów prawa cywilnego – do odszkodowania za wyrządzoną szkodę w związku z ruchem tego pojazdu, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

Z treści art. 436 § 1 k.c. w zw. z art. 435 § 1 k.c. wynika, że samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu wyrządzoną

komukolwiek przez ruch tego pojazdu chyba, że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

Mając na uwadze powyższe rozważania, przy uwzględnieniu okoliczności niniejszej sprawy, bezsporna jest odpowiedzialność MPK – Ł. za skutki zdarzenia, jakie miało miejsce w dniu 28 stycznia 2011 roku, na skutek którego powódka doznała obrażeń ciała, a w związku z tym nie ma też wątpliwości co do odpowiedzialności – w oparciu o wyżej wskazane przepisy – pozwanego (...) Spółki Akcyjnej siedzibą w W. za skutki tego zdarzenia – wobec faktu istnienia w dniu zdarzenia umowy ubezpieczenia zawartej między pozwanym Zakładem a MPK – Ł.. Istotnym też jest wskazanie, że pozwany, wypłacając powódce po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego określoną kwotę tytułem zadośćuczynienia, zwrotu kosztów opieki i ryczałtu na koszty związane z leczeniem, co do zasady przyjął na siebie odpowiedzialność za szkodę powódki powstałą na skutek powyższego zdarzenia.

W tym miejscu należy przejść do rozważenia zasadności roszczeń powódki G. G. dochodzonych od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. tytułem zadośćuczynienia, odszkodowania i odpowiedzialności na przyszłość.

Zgodnie z treścią art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 § 1 zd. 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne (ból i inne dolegliwości) oraz cierpienie psychiczne (ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia). Zadośćuczynienie obejmuje cierpienia zarówno już doznane, jak i te, które wystąpią w przyszłości. Ma więc ono charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę za całą krzywdę doznaną przez poszkodowanego. Przepisy kodeksu cywilnego nie zawierają żadnych kryteriów, jakie należy uwzględnić przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia pieniężnego, jednakże judykatura wskazuje kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu tej wysokości. Zadośćuczynienie z art. 445 § 1 k.c. ma charakter kompensacyjny, a o jego rozmiarze powinien decydować w zasadzie rozmiar doznanej krzywdy tj. stopień cierpień psychicznych i fizycznych, ich intensywność, czas trwania, nieodwracalność następstwa zdarzenia (por. wyrok SN z 15.07.1977 r., IV CR 244/97, L.). Ponadto zadośćuczynienie nie może stanowić zapłaty symbolicznej, ale również niewspółmiernej. W wyroku z dnia 30 stycznia 2004 roku (I CK 131/03, L.) Sąd Najwyższy stwierdził, że powoływanie się przez sąd przy ustalaniu zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę na potrzebę utrzymania wysokości zadośćuczynienia w rozsądnych granicach, odpowiadającym aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa, nie może prowadzić do podważenia kompensacyjnej funkcji zadośćuczynienia. W świetle powyższego, przy określaniu wysokości zadośćuczynienia należy wziąć pod uwagę całokształt okoliczności sprawy, zadośćuczynienie bowiem ma na celu naprawienie krzywd niematerialnych, więc trudno je wymierzyć i jego wysokość zależy od każdego, indywidualnego przypadku. Sąd ustalając wysokość zadośćuczynienia, uwzględnia również uszczerbek na zdrowiu, jednakże jest to tylko jeden z elementów tego ustalania, bowiem o wysokości zadośćuczynienia decyduje też szereg innych czynników.

Rozważając kwestie zasadności zasądzenia powódce zadośćuczynienia, Sąd miał na uwadze fakt, iż na skutek zdarzenia z dnia 28 stycznia 2011 roku powódka doznała złamania kłykcia bocznego kości piszczelowej prawej, co wiązało się z koniecznością długotrwałej jej hospitalizacji, poddania się przez nią licznym zabiegom medycznym, w tym operacyjnym (m.in. otwarta repozycja złamania, artroskopia stawu kolanowego prawego i usunięcie metalu z podudzia prawego, alloplastyka całkowita kolana prawego), a także licznym zabiegom rehabilitacyjnym. Powódka po każdym zabiegu operacyjnym zmuszona była stosować leki przeciwbólowe oraz przeciwzapalne – co wynika także z opinii wydanej w tej sprawie przez biegłego. Również istotny jest fakt, że po opuszczeniu szpitala w dniu 11 lutego 2011 roku powódka była osobą wymagającą opieki i pomocy osób trzecich, zarówno w poruszaniu się (powódka miała zalecane chodzenie o kulach z bezwzględnym zakazem obciążania operowanej kończyny), jak i w codziennym funkcjonowaniu, m.in. w myciu, robieniu opatrunków, aplikowaniu zastrzyków. Także w okresie późniejszym powódka wymagała pomocy w wielu czynnościach życia codziennego. Ponadto w związku z doznanymi w przedmiotowym wypadku obrażeniami powódka została zaliczona do osób o znacznym stopniu niepełnosprawności od dnia 14 maja 2013 roku do dnia 30 czerwca 2016 roku – niepełnosprawność ta istnieje od lutego 2011 roku.

Podkreślić też trzeba, że wypadek w dniu 28 stycznia 2011 roku spowodował u powódki trwałe uszczerbek na zdrowiu w wysokości 43% (3% z powodu trwałego ograniczenia ruchomości stawu kolanowego, 20% z powodu innych następstw uszkodzeń kolana i 20% z powodu złamania trzonu kości udowej).

W tym miejscu wyjaśnić należy, że Sąd przyjął – opierając na wnioskach wynikających z opinii wydanej w niniejszej sprawie przez wyżej wskazanego biegłego – że złamanie kości udowej, którego doznała powódka w maju 2013 roku pozostaje w związku przyczynowym ze zdarzeniem z dnia 28 stycznia 2011 roku, bowiem w maju 2013 roku powódka upadła (doznała złamania trzonu kości udowej prawej) z powodu niesprawności prawej nogi spowodowanej urazem doznany przez nią na skutek zdarzenia z dnia 28 stycznia 2011 roku. W związku z tym, że pozwany skutecznie nie zakwestionował, iż złamanie kości udowej u powódki w maju 2013 roku pozostaje w związku przyczynowym ze zdarzeniem z dnia 28 stycznia 2011 roku (pozwany nie złożył wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego ortopedy), Sąd ustalając należne powódce zadośćuczynienie przyjął cały uszczerbek przyznany przez biegłego ortopedę.

Na ustalenie wysokości zadośćuczynienia należnego powódce mają wpływ także okoliczności, że powódka do chwili obecnej odczuwa skutki zdarzenia z dnia 28 stycznia 2011 roku – po domu powódka chodzi przy pomocy laski, a gdy wychodzi z domu porusza się o kulach. W związku ze skutkami obrażeń doznanych w wyżej wskazanym zdarzeniu powódka przyjmuje leki przeciwbólowe i na poprawę krążenia, przechodzi zabiegi rehabilitacyjne. Nadto powódka w dalszym ciągu potrzebuje pomocy innych osób, m.in. sama nie może wejść do wanny, nie może posprzątać, nie wychodzi sama z domu (na rehabilitację wozi ją mąż lub syn), co niewątpliwie dla osoby, która przed wypadkiem była sprawna jest niezwykle uciążliwe. Podkreślić też trzeba, że w chwili obecnej u powódki utrzymują się również dolegliwości bólowe o umiarkowanym nasileniu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz G. G. (dodatkowo ponad wypłaconą na rzecz powódki przez stronę pozwaną w postępowaniu likwidacyjnym kwotę 12.000 złotych tytułem zadośćuczynienia) kwotę 74.000 złotych tytułem zadośćuczynienia (punkt 1 wyroku), uznając, że zadośćuczynienie dla powódki w łącznej kwocie 86.000 złotych za doznaną krzywdę i cierpienia fizyczne w związku ze zdarzeniem z dnia 28 stycznia 2011 roku jest odpowiednie, bowiem kwota ta – przyjmując obiektywne kryteria – z jednej strony uwzględnia charakter, stopień, intensywność i czas trwania cierpienia doznanych przez powódkę oraz ograniczeń w jej życiu, z drugiej zaś strony stanowi odczuwalną dla powódki wartość ekonomiczną, która pozwoli na złagodzenie doznanej przez nią krzywdy.

W pozostałym zakresie, tj. ponad zasądzoną kwotę 74.000 złotych, Sąd oddalił żądanie powódki w zakresie zadośćuczynienia (punkt 3 wyroku), uznając, że w okolicznościach niniejszej sprawy żądana przez powódkę kwota 88.000 złotych tytułem zadośćuczynienia jest wygórowana.

Stosownie do treści art. 444 § 1 zd.1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Uszkodzenie ciała polega na naruszeniu integralności fizycznej człowieka i może dotyczyć tak powłoki cielesnej, jak i narządów wewnętrznych. Rozstrój zdrowia wyraża się w zakłóceniu funkcjonowania poszczególnych organów, bez ich widocznego uszkodzenia. Odszkodowanie przewidziane w powyższym przepisie obejmuje wszelkie wydatki pozostające w związku z uszkodzeniem ciała czy rozstrojem zdrowia, jeżeli są konieczne i celowe. Wskazać należy, że prawo poszkodowanego do żądania zwrotu wydatków, polegających na konieczności korzystania z opieki osoby trzeciej nie jest uzależnione od wykazania, iż poszkodowany efektywnie wydał odpowiednie koszty z tytułu opieki, okoliczność natomiast, że opiekę tę sprawowali domownicy nie pozbawia poszkodowanego prawa do żądania stosownego odszkodowania za czas tej opieki (teza 39 do art. 444 k.c. Komentarz do kodeksu cywilnego, Księga trzecia, Tom I, Warszawa 1996 str. 362).

Powódka wniosła o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 5.287,41 złotych tytułem zwrotu kosztów leczenia w związku z obrażeniami doznanymi w wypadku z dnia 28 stycznia 2011 roku.

W ocenie Sądu, w przedmiotowej sprawie zostało wykazane, iż poniesione przez powódkę koszty zakupu dwóch kul do poruszania się (powódka miała zalecone chodzenie o kulach z bezwzględny zakazem obciążania operowanej kończyny) w wysokości 50 złotych, koszty zakupu laski ortopedycznej w wysokości 53 złote (faktura k. 27) oraz koszty zakupu usztywniacza do kolana (co miała również zalecone) w wysokości 75 złotych (faktura k. 26), tj. koszty poniesione przez powódkę w łącznej kwocie 178 złotych są kosztami ściśle związanymi z uszkodzeniem ciała powódki i rozstrojem jej zdrowia powstałymi w wypadku jakiego powódka uległa w dniu 28 stycznia 2011 roku, a ponadto były one konieczne i celowe. Poniesienie tych kosztów powódka udowodniła. W związku z powyższym, Sąd zasądził od (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz G. G. tytułem odszkodowania kwotę 178 złotych (punkt 2 wyroku), na którą to kwotę składają się wyżej wskazane przez powódkę wydatki.

W pozostałym zakresie, tj. ponad zasądzoną kwotę 178 złotych, Sąd oddalił żądanie powódki zasądzenia od pozwanego zwrotu kosztów leczenia w związku z obrażeniami doznanymi w wypadku z dnia 28 stycznia 2011 roku (pkt 3 wyroku). Podkreślić należy, że Sąd uznał za zasadne i udowodnione poniesienie przez powódkę kosztów wynajmu specjalistycznego łóżka w kwocie 500 złotych – co wykazane zostało załączonymi fakturami (k. 85), jednakże Sąd przyjął, że powyższa kwota wchodzi w zakres kwoty 500 złotych wypłaconej powódce ryczałtem przez pozwanego w postępowaniu likwidacyjnym i w związku z tym żądanie w tym zakresie oddalił.

Sąd uznał, że nie została natomiast wykazana zasadność stosowania przez powódkę leków wskazanych w pozwie i określonych na kwotę 335,61 złotych (k. 4) oraz koszty zakupu leku meloksam i (...) w wysokości 933,80 złotych, bowiem nie złożono żadnych rachunków, ani faktur potwierdzających poniesienie tych kosztów, a ponadto biegły wydający opinie w tej sprawie nie wskazał na konieczność zażywania przez powódkę takich leków. Nie został także udokumentowany podany przez powódkę koszt wizyty u ortopedy określony na kwotę 120 złotych (brak rachunku), a więc żądanie w tym zakresie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd oddalił również żądanie powódki zwrotu kosztów dojazdu samochodem na rehabilitację i do lekarza na wizyty kontrolne w wysokości 360 złotych, bowiem powódka nie udowodniła poniesienia tych kosztów, tj. nie wskazała jakim samochodem dojeżdżała, konkretnie w jakie miejsce dojeżdżała i ile razy.

Sąd oddalił również roszczenie powódki dochodzone tytułem odszkodowania w postaci zwrotu kosztów niezbędnej powódce opieki oraz w postaci zwrotu kosztów pomocy do sprzątnięcia (punkt 3 wyroku), z uwagi na to, że powódka reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika w żaden sposób nie udowodniła poniesienia takich kosztów, a niewątpliwie to na powódce spoczywał ciężar udowodnienia takiego faktu (art. 6 k.c.). Przede wszystkim podany przez powódkę w pozwie okres i zakres godzinowy koniecznej jej w związku z obrażeniami odniesionymi w wypadku z dnia 28 stycznia 2011 roku opieki i pomocy osób trzecich nie został przez nią udowodniony. Również z opinii wydanej w tej sprawie przez biegłego ortopeda nie wynika, czy po wypadku z dnia 28 stycznia 2011 roku powódka potrzebowała pomocy osób trzecich, a jeżeli tak – to w jakim zakresie. Wskazać należy, że w tezie dowodowej postawionej przez Sąd dla tego biegłego zawarte było pytanie dotyczące powyższego zakresu, jednakże biegły nie odniósł się do tego pytania. Jednakże pomimo tego, po otrzymaniu przedmiotowej opinii powódka nie wniosła o jej uzupełnienie w tym zakresie, co przemawia za przyjęciem, że nie wykazała zasadności i ewentualnego zakresu kosztów niezbędnej jej opieki na skutek obrażeń doznanych w wypadku z dnia 28 stycznia 2011 roku.

Z żadnego dowodu przeprowadzonego w sprawie nie wynika, aby z powodu niemożności wykonywania obowiązków domowych w związku z obrażeniami doznanymi w przedmiotowym wypadku powódka musiała zatrudnić sprzątaczkę. Powódka nie przedstawiła też dowodu, ani w postaci dokumentu, ani w postaci osobowego źródła dowodowego, świadczącego o fakcie ponoszenia przez nią wydatków na pomoc świadczoną przez sprzątaczkę oraz ewentualnie o wysokości tych wydatków.

O odsetkach ustawowych od zasądzonych kwot tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania, Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 481 k.c., przyjmując jako termin początkowy ich naliczania dzień 22 czerwca 2012 roku, tj. dzień, w którym upłynęło 30 dni od dnia zgłoszenia pozwanemu przez powódkę w postępowaniu likwidacyjnym roszczenia o

zadośćuczynienie i odszkodowanie – art. 817 § 1 k.c. (żądanie zgłoszono pozwanemu w dniu w dniu 22 maja 2012 roku).

Sąd uznał, iż brak jest podstaw do przyjęcia – co podnosił pozwany – że odsetki od zasądzonej kwoty winny być zasądzone dopiero od chwili wyrokowania. Zasądzenie odsetek od chwili wyrokowania – zdaniem Sądu – prowadziłoby w istocie do ich umorzenia za okres przed datą wyroku i stanowiłoby nieuzasadnione uprzywilejowanie dłużnika, skłaniając go niekiedy do jak najdłuższego zwlekania z opóźnionym świadczeniem pieniężnym w oczekiwaniu na orzeczenie sądu, znoszące obowiązek zapłaty odsetek za wcześniejszy okres (zob. wyrok SA w Białymstoku z 7.06.2013 r., I ACa 72/13, L.). Także Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 marca 2013 roku wydanym w sprawie sygnaturze akt IV CSK 512/12 stwierdził, iż obowiązek zapłaty odsetek przez dłużnika powstaje z chwilą opóźnienia ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, którą w razie odszkodowania należnego za szkodę wyrządzoną czynem niedozwolonym jest chwila ustalenia osoby odpowiedzialnej i zakresu tej odpowiedzialności. W przypadku zakładu ubezpieczeń odpowiadającego z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego jest to chwila powstania jego odpowiedzialności, której zakres potwierdza jedynie prawomocne orzeczenie sądowe.

Sąd oddalił żądanie powódki w zakresie ustalenia odpowiedzialności pozwanego za skutki wypadku, które ujawnią się u powódki w przyszłości (punkt 3 wyroku), gdyż zgodnie z aktualnie obowiązującym art. 442¹ § 3 k.c. w razie wyrządzenia szkody na osobie, przedawnienie nie może skończyć się wcześniej niż z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia. Tym samym powódka będzie mogła dochodzić kolejnych roszczeń, o ile powstaną w przyszłości, w ciągu trzech lat od chwili, gdy dowie się o nowej szkodzie. Czas na dochodzenie tych roszczeń nie jest ograniczony żadnym innym terminem, który wiązałby swój początek z datą powstania zdarzenia szkodzącego, tak jak miało to miejsce w poprzedniej regulacji, gdy w każdym wypadku roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym przedawniało się z upływem lat dziesięciu od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie wyrządzające szkodę. W związku z tym nie ma aktualnie podstaw do ustalania odpowiedzialności pozwanego za skutki wypadku, które ujawnią się u powódki w przyszłości (brak interesu prawnego w żądaniu takiego ustalenia).

Stosownie do treści art. 100 zd. 1 in principio k.p.c. – mając na uwadze fakt, że każda ze stron przegrała proces w zbliżonej części (powódka przegrała w 52%; pozwany przegrał w 48%) oraz fakt, że po rozliczeniu kosztów procesu poniesionych przez strony do zasądzania między stronami pozostała kwota mniej niż 100 złotych (powódka poniosła koszty procesu w kwocie 4.600 złotych, a pozwany w kwocie 4.064,29 złote, tj. łącznie 8.664,29 złote /8.664,29 złote x 52% = 4.505,43 złotych; 8664,29 złote x 48% = 4.158,85 złotych/) – Sąd zniósł wzajemnie pomiędzy stronami koszty procesu (punkt 4 wyroku).

Mając na uwadze charakter przedmiotowej sprawy, a także sytuację życiową i zdrowotną powódki, Sąd – na podstawie z art. 113 § 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) – nie obciążył powódki nieuiszczonymi kosztami sądowymi (punkt 5 wyroku).

Na podstawie art. 113 ust. 1 wyżej wskazanej ustawy w zw. z art. 100 zd. 1 in fine k.p.c., Sąd nakazał pobrać od (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sadu Okręgowego w Łodzi kwotę 3.354,37 złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych w zakresie uwzględnionej części powództwa (punkt 6 wyroku), która to kwota stanowi 48% nieuiszczonych w tej sprawie kosztów sądowych, tj. nieuiszczonej częściowo opłaty sądowej od pozwu w kwocie 6.629 złotych oraz poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa kosztów opinii wydanej w tej sprawie przez biegłego sądowego w kwocie 359,29 złotych, tj. 6.988,29 x 48% = 3.354,37 złotych.